

Ch. H. Smith o nesplacitelném zadlužení USA: JAK OČISTIT FINANČNÍ SYSTÉM OD NESPLATITELNÉHO DLUHOVÉHO BŘEMENE? JEDINÝM SKUTEČNÝM ŘEŠENÍM JE VYHLÁŠENÍ PLATEBNÉ NESCHOPNOSTI - DEFAULT

- CZ24 News | 19. července 2022

USA: Zničení “zdánlivého bohatství” prostřednictvím platební neschopnosti bylo vždy jediným způsobem, jak očistit finanční systém od nesplacitelného dluhového břemene a extrémů dominance rentiérů a bohatství.

Představa, že si svět může vždy půjčit více peněz, dokud jsou úrokové sazby téměř nulové, nebyla nikdy udržitelná. Vždy se jednalo o neudržitelný výmysl, že si můžeme půjčovat stále větší částky z budoucnosti, dokud budou úroky klesat.

Jediným skutečným řešením nadměrného zadlužení je od počátku finančnictví platební neschopnost. Existují hezké názvy pro varianty defaultu, které znějí mnohem méně krkolomně – dluhová jubilea, refinancování atd. -, ale podstata je, že dluhy, které nemohou být splaceny, nebudou splaceny a ten, kdo vlastní dluh jako aktivum, absorbuje ztrátu.

Každé selhání je pro dlužníka dluhovým jubileem. Ať už je nesplácení neformální, nebo formalizované v konkurzu, splátky dluhu se již neplatí věřiteli/vlastníkovi dluhu.

Každé dluhové jubileum je selháním, které nutí vlastníka dluhu odepsat jeho hodnotu na nulu a absorbovat ztrátu. Jásot vlastníka dluhu je spíše tlumený, pokud do toho nevstoupí stát a nepřenesení ztráty na daňové poplatníky prostřednictvím záchranných opatření / převodu ztrát na veřejnou bilanci.

Každé selhání je refinancování - na nulu. Refinancovali jsme dluh, takže dlužník platí nulu a hodnota půjčky / dluhu je nyní nulová.

Jen velmi málo běžných domácností vlastní cizí dluhy jako aktiva. Většinu studentských půjček, půjček na vozidla, hypoték, státních a podnikových dluhopisů atd. vlastní hrstka bohatých.

Ano, běžné domácnosti mohou vlastnit dluhy jiných lidí prostřednictvím penzijních plánů nebo vlastnictví podílových fondů, ale z velké části je dluh oblíbeným aktivem rentiérské třídy, tj. několika nejbohatších.

Neustále se nám říká, že masové nesplácení dluhů by zničilo ekonomiku, ale to je fáma. Masové nesplácení by zničilo velkou část bohatství rentiérské třídy, která se díky globální expanzi dluhu značně obohatila, a zároveň by osvobodilo dlužníky od jejich závazků.

Připomeňme, že dluh je převodem příjmu od dlužníka k vlastníkovi dluhu. S půjčováním

peněz je to jako s každou jinou formou spotřeby: když je levná a v hojnosti, nadměrně se zadlužujeme. Náklady jsou patrné až poté, co hostina skončí.

Iluze, že globální ekonomika může bez námahy přidávat biliony dluhů, aby mohla věčně financovat život ve velkém, byla založena na krátké historické anomálii nulových úrokových sazeb, kterou umožnila nízká inflace. Mezi obrovskou expanzí dluhu/spotřeby a případnými důsledky na nabídku, poptávku, riziko a tvorbu cen je dlouhá prodleva.

Doba prodlevy uplynula a nyní jsou důsledky konečně viditelné: vlna rychlého růstu spotřeby a příjmů potřebná k financování stále většího břemene dluhu opadla, a tak globální břemeno dluhu – přibližně 300 bilionů dolarů – již není udržitelné / splatné.

Oblíbená řešení státu - tisknutí peněz nebo přenášení ztrát na veřejnost - již nejsou životaschopná. Nyní, když se inflace probrala ze svého spánku, tisk bilionů na záchranu bohatých již nepřipadá v úvahu. Veřejnost, která v roce 2008 tak snadno přijala záchranu bohatých, zmoudřela, a tak tento konkrétní podvod už nebude fungovat.

Stát je ochráncem bohatých, a tak jsou platební neschopnosti, které skutečně dopadají na bohaté, nepřijatelné. Bohatí budou požadovat, aby stát absorboval jejich ztráty (připomeňme, že zisky jsou soukromé, ztráty jsou socializované) Jediným spravedlivým řešením je vynutit si ztráty na těch, kteří si dluh koupili jako zdroj rentiérských příjmů.

Dynamiku vztahu jádra a periferie zkoumám už deset let. Tato dynamika se projevuje mnoha způsoby na mnoha úrovních.

Defaults se budou odehrávat po linii asymetrie jádra a periferie. Některé státy budou schopny “vytisknout si cestu z platební neschopnosti”, ale většina z nich nikoli, protože neomezené tištění peněz v tak velkém měřítku by znehodnotilo měnu, což by vyvolalo ještě ničivější systémovou platební neschopnost.

Dluh je dvojsečná forma moci. Možnost půjčovat si a utrácet obrovské částky je naprosto báječný způsob, jak rozšiřovat korupci, úplatky, vykořisťování bezmocných, mosty odnikud nikam a bezmyšlenkovitou nadspotřebu, ale návyky vytvořené bezmyšlenkovitou expanzí dluhu za účelem financování prudce rostoucí nerovnosti bohatství zadluženým subjektům příliš neslouží, když platební neschopnost odstraní půjčky jako způsob, jak platit a hrát si.

Žít v rámci svých možností - tj. čistého příjmu - je jediným řešením, které kdy existovalo pro konečnou hru s nadměrným zadlužením, tj. neschopnost splácet. Ti, kdo mají relativně jisté a diverzifikované čisté příjmy (tj. jádro), na tom budou mnohem lépe než ti, kdo mají nestabilní a omezené příjmy.

Zničení zdánlivého bohatství prostřednictvím defaultu bylo vždy jediným způsobem, jak očistit finanční systém od nesplacitelného dluhového břemene a extrémů rentiérské/bohaté dominance. Odhadněme, že minimálně 100 bilionů dolarů z 300 bilionové hory globálního dluhu bude v defaultu mnohem dříve, než většina očekává. Jedinou otázkou je, kdo bude absorbovat ztráty ve výši 100 bilionů dolarů. Vybírejte moudře, protože nesplácení dluhu, které se přenáší na veřejnost, nakonec způsobí pád celého systému prostřednictvím politického převratu nebo zhroucení měny.

AUTOR: Charles Hugh Smith

[ZDROJ](#)

Překlad: Finanční ninja